

Svensk Bretonklubb

Org nr 802414-1833

Rasklubb inom SKF

BretonBladet

Nr 2022/3

Ordföranden har ordet

Äntligen är det höst igen!

Jag försöker få mina arbetskamrater att förstå, att 25 aug är heligare än Julafton. Men de begriper inte riktigt det... men för alla oss Bretonägare är 25 aug bland de heligaste datumen på året! Ni vet vad jag menar!

Under nästan ett helt år har vi kämpat mycket på många olika sätt för att få våra hundar i bästa form - både vad det gäller dressyr och kondition. Många av oss planerar långt i förväg vart vi ska åka, det ska bokas mark, hyras stugor, kanske bokas helikopter mm.

Det är med en oerhörd spänning och stora förväntningar som vi går ut morgonen den 25:e. Hur är fågeltillgången i år? Blir det ett kronår? Kommer hunden fungera? Mm.

Hoppas att ni alla är nöjda med er säsongspremiär, att ni har haft hyffsat bra med fågel och att era Bretoner är till belåtenhet!

Själv har jag i skrivande stund haft 13st fjälldagar i höst som jag är riktigt nöjd med. Jag har varit på flera olika fjäll och haft ganska så bra med fågel och mina hundar har mestadels skött sig bra. På slutet har fjället bjudit på bland de vackraste höstfärger man kan tänka sig. Jag insåg sist jag var ute, att den orangea jaktkepsen jag hade på mig, var snarare kamuflage-färgad än signalfärgad, i fjällets höstprakt.

Min senaste fjälljakt-tur var lite annorlunda mot vad jag är van vid. Skogsbolaget som jag jobbar åt, ville inspirera fler tjejer till att börja jaga. Så jag blev ombedd att arrangera en Prova-på-Tjej-ripjakt. Vi fick tillgång till en bra fjällmark och jobbet ordnade väldigt god mat åt oss. Själv behövde jag bara hålla i själva jakten. Vi blev 18 tjejer/kvinnor från 25-60 år, varav 3 hundförare med totalt 4 hundar. Vi hade kanonbra med fågel, flera fågeltagningar i de allra flesta släppen. Hundarna skötte sig väldigt bra, så det bjöds på många skottchanser. Två underbara dagar! Med de ovana ripskyttarna, blev det däremot inte många ripor med ned från fjället. Men vi hade riktigt roligt ändå! Förhoppningsvis föddes det någon ny ripjägare den helgen!

Provsäsongen är i full gång. Senaste Jaktprovet var i Klimpfjäll med Breton-SM. Stort grattis till SM-vinnarna Stefan Hörnlund & Fiskonfjällets Zita som vann med god marginal. Läs mer om både Breton-SM och Fiskonfjället i detta Bretonblad.

NYHETER på G:

SKK Jaktprov Start: Tillsammans med SKK (Svenska Kennelklubben), SKF (vårt paraplyorgan Specialklubb för Kontinentala Fågelhundar) och FA (Klubben för Brittiska Stående Fågelhundar) jobbar vi med ett projekt för att förenkla all administration runt jaktprovshantering. Projektet heter SKK Jaktprov Start. All anmälan kommer ske på web:en med koppling till SKKs register och förenklad rutin för betalning. Domarna kommer skriva kritiken direkt på web:en, där den direkt kommer bli tillgänglig för alla. Förhoppningsvis är denna rutin klar inför vinterproven. Bretonklubben kommer slippa mycket administrationstid när denna nya rutin är klar.

Ny hemsida: Vår hemsida börjar ha några år på nacken. Bretonstyrelsen har beslutat att bygga en helt ny hemsida och en arbetsgrupp är tillsatt som ska se över hur vår hemsida ska se ut och vilket innehåll den ska ha. Om du har önskemål & synpunkter om en ny hemsida hör av dig till ordförande@breton.se!

Anna

Måste en bara vara snygg eller....

Text o foto: Jerker Andrén

Måste en bara vara snygg eller bara vara bra på jakt? Kan en hund inte vara både ock?

Eirams Frekke Freke har varit framgångsrik på utställningar både i Sverige och Danmark under vår/sommar. Vi började med en utställning i Ljungskile/Backamo 1 maj där Freke blev BIR och fick cert och kvalificerade sig till CRUFT 2023.

13-14-15 maj bar det av till Roskilde där Freke gjorde hat-trick i BIR och fick titlarna Vikingvinder 2022, Roskildevinder 2022 och kvalificerade sig till CRUFT 2023 (igen), och 3 cert på det.

12 juni for vi till Vissenbjerg för Danmarks största utställning för Bretoner. Det är en utställning enbart för grupp-7 hundar. Vi möttes av en härlig

stämning, kanonväder och hela 22st Bretoner kom till dagens bedömning! Det visade sig att vår lilla Freke drog det längsta strået och utsågs till dagens snyggaste Breton med BIR, cert och fina priser. Frekes namn kommer graveras in bland alla andra på en vandringspokal som startade 1979, vilken ära!

3 juli var husse och Freke åter på svensk mark och deltog på SKF's utställning som gick på Ryda, Borås. Lite regnstänk under dagen men sol i sinnet då Freke vart BIR med cert och blev 2:a bästa jaktprovsmeriterad hund och BIS2 i finalen.

Freke är en fantastisk liten hund med extra av allt. Vi är överväldigade av alla fina ord vi möts av när vi visar upp vår fina ras. Nu laddar vi om för höstens jakt där vi hoppas på trevligt umgänge och fina framgångar på våra prov.

Vill tacka Frekes uppfödare Marie Nylander för vår guldklump som gör varje dag lite roligare och händerik.

Annica & Jerker stolt matte och husse

Apportering med Kassie

Text o foto: Peter Nilsson och Johanna Olofsson

Nu är Kassie 8 månader och apporteringsträningen håller på för fullt.

Vägen har varit lite krokig men banne mig.... hon har på det sista varit riktigt duktig och hämtar och lämnar av riktigt hyggligt för att vara i den åldern som hon är.

Vägen har varit lite krokig skriver jag, ja hundar är ju individer och alla kräver lite olika givor. En del är riktiga spontanapportörer och andra är lite svårare att övertyga om att göra som husse eller matte vill. Kassie har varit någonstans på mitten i den skalan.

Vi (Johanna) har lagt ner en hel del träning med den dummien som vi börjar med (några ihop tejpad slangbitar) och börjat med detta både inomhus och utomhus. Innanför husets väggar så tyckte hon att detta var jätteskoj och hon blev snart riktigt duktig på att både hålla, bära och gripa de olika dummies som hon erbjöds under mattes stora jubel och beröm.

Foto: Johanna Olofsson

Utomhus var det bra mycket svårare för henne (Kassie) att hålla focus på vad som skulle göras.

Till saken hör ju att vi bor ju på landet och hundarna kan gå ut genom en hundlucka när de vill till en liten inhägnad och där kan de se både kanin, fasan, änder och alla andra tänkbara djur som kommer och hälsar på. Detta är ju såklart spännande och gjorde apporterings träningen lite utmanande för henne.

Det räckte att Johanna tog på sig sina skor i hallen för att Kassie skulle föra över sitt focus på att studera dessa djur lite närmare och inte bry sig om apporterings träningen så som det var tänkt.

Som tur är så kom Johanna på ett sätt att ta sig över detta problem. Hon satte på sig skorna, Kassie blev förväntansfull och trodde förmodligen att nu så ska vi gå ut, men med skorna på så gick hon in i huset och fortsatte träningen med apporteringen där stället och sedan så gick detta ganska så snabbt att hon kom över detta med förväntningarna när skorna kom på.

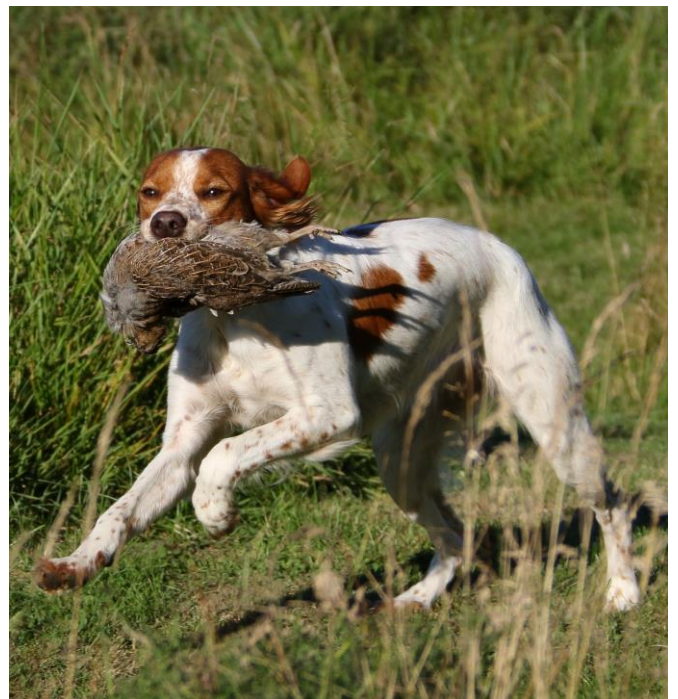

Foto: Johanna Olofsson

Idag så är hon (Kassie) en helt ok apportör för att vara i den åldern som hon är. Hon hämtar för det mesta det som kastas men vi använder bara ordet apport när vi kan åtgärda om hon eventuellt inte skulle ta det som kastats. Vårt frihetskommendo "Jaa" är det som används för det mesta då hon ska hämta något. Med detta så förstör vi inte kravet i apportkommandot, för när vi väl använder detta ord så är kravet där och hon kan inte välja själv utan då ska hon ha något i munnen.

På bilden nedan så är det en massa dummiesar och det är dessa som Johanna använt sig av i träningen. Som synes så är det några stycken och dessa är i både olika storlek, tyngd, form och material för att till sist bli riktig vara dvs. kanin eller fågel, det är ju dithän som vi vill komma.

Foto: Johanna Olofsson

Mycket jobb med träningen återstår ju, för detta med apportering är för det mesta ingen kvickfix på bretoner så som det kanske kan vara på en specialist som en labrador.

Det gäller ju att komma dit hän att de alltid apporterar när husse eller matte vill och inte bara när de har lust själva. Att bli bjuden på andjakt i november som apportör är inget vidare om inte hunden apporterar de fåglar som hamnar i vattnet. Då är det väldigt bra om de hämtar på kommando och inte när de bara själva har lust. Vad gäller avlämningen av apporten så ser ni på bilden att vi låter Kassie än så länge leverera den

på två ben och riktigt bjuda den till oss. Detta har fungerat riktigt bra, för övningen är ju inte slut förrän vi tar den ifrån henne med ett loss, och det är lättare att ta den i den positionen och hon slipper ju släppa den vid fötterna när hon kommer fram som en del varelser gör.

Vi har nu flyttat focuset på apporteringen till träning på levande fågel, som är den roligaste biten som vi tycker med detta att ha fågelhund. Men efter en fågeltagning så blir det en kastapport som hon får göra om husse kommit ihåg att ta fram en fågel och då blir det ju lite extra svårt igen. Hon vill ju sträcka ut och eventuellt finna fler fåglar. Det är ett evigt kämpande, men skoj när det lyckas. Målet är nu delvis nått med Kassie och husse kan skjuta fågel för henne för hon apporterar faktiskt.

I nästa avsnitt av denna följetång (Apportering med Kassie) hoppas jag att kunna visa någon av de första jakterna med Kassie och då hon förhoppningsvis apporterar någon fågel som husse har fält. Det kommer att bli slutet på denna reportageserie som Mats Ryderheim bad mig göra.

Nu har vi ytterligare en liten valp i huset. Lyra, som hon kommer att ha som arbetsnamn, kommer vi att göra ungefär som med Kassie vad gäller apporteringen men inte säkert. Hundar är individer och alla behöver olika givor så det som passade med Kassie behöver inte alls funka på Lyra. Men så här långt vad gäller Kassie och hennes apporterskills.

Bra jobbat Johanna

// Peter// Peter och Johanna
Almkullens Kennel

Foto: Johanna olofsson

Klimpfjäll-provet 9-11 sept med Breton-SM

Text: Anna Norén

Klimpfjällsproven vår & höst är bland de mest populära jaktproven i Bretonklubben. Att Klimpfjällsproven är så populära beror på flera saker: De stora, fantastiska fjällvidderna i Klimpfjäll med bra ripmarker, ett gott samarbete mellan Bretonklubben och Vilhelmina Södra Sameby och ett härligt gäng i Klimpfjäll med familjen Hörnlund i spetsen som arrangerar jaktproven.

Totalt var 35 hundar anmälda till Klimpfjällsprovet i år. Provet hade "vanliga kvalitetspartier" och höjdpunkten för helgen var självklart Breton-SM (Segrarklass med CACIT).

Klimpfjäll bjöd på väldigt vackert väder. På eftermiddagarna var det lite väl bra väder, så det blev lite väl varmt och torrt för hundarna. Men hundarna hittade ändå mycket fågel i de flesta partier. Totalt blev det 10 pristagare i kvalitetspartierna plus de 3 placerade i Breton-SM's segrarklass.

Det blev succé för Klimpfjälls egna kennlar vilka fick flest priser: Lill-Gemon, Fiskonfjället och Rickardsson fick tillsammans 9 priser av 13.

Bretonklubben började arrangera Breton-SM 2016. Sen dess har Breton-SM alternat mellan de tre underlagen fält, fjäll och skog. Avsikten var självklart att arrangera ett Breton-SM varje år. Men corona kom tyvärr emellan. Den 10 sept i Klimpfjäll arrangerades Bretonklubbens 5:e Breton-SM.

17 hundar var anmälda till SM, men det blev tyvärr 3 sena återbud av olika skäl. Så 14 hundar kom till start. Det var ett riktigt starkt startfält förstärkt med duktiga hundar från Norge och Danmark.

För att ge SM-partiet bästa möjliga chans på fågel, arrangerade Klimpfjälls-gänget så att alla i SM-partiet blev transporterade med båt över Kultsjön till Autjoklimpen.

Ett stort grattis till Klimpfjälls Stefan Hörnlund med Fiskonfjällets Zita som vann Breton-SM med stor marginal. Det var en mycket välförtjänt seger!

Det blev full pott till Familjen Hörnlund, för även Maria förde Fiskonfjällets Tua till 1:a pris ÖKL.

På lördagkvällen hade vi som vanligt en trevlig jägarmiddag, med hög stämning. Nytt för i år, var att middagen var på Hotell Klimpfjäll.

Fler foton finns på Facebook/Klimpfjäll Vårprov/Höstprov Breton

Domare Breton-SM: 1:a domare Niklas Bodin, 2:a domare Erling Vikman

Domare Kvalitetspartier: Paul Lundblad, Anders Hennerfors, Ulf Rickardsson

Provledare: Frida Törnberg

Kommissarie: Maria Hörnlund och Anna Norén

Skyttar: Mikael Sippuri och Patrich Orresol

Bretonklubben gratulerar pristagarna!

Ett stort tack till alla funktionärer, domare och våra sponsorer! Utan er hade vi inte kunnat genomföra detta prov!

Tack till markvärden Vilhelmina Södra Sameby för ett bra samarbete och att vi får arrangera våra jaktprov på marken.

Sponsorer: Robur/Bozita, Intersport, Haglöfs, Agria, Bergmans Fisk & Vilt, Vilhelmina

Startfältet

Regionträff Västerbotten Norra

Text o foto: Karin Nilsson, Tärnaby

Söndag den 12/6 var det dags för Breton Västerbotten Norra att ha sin årliga regionträff i samarbete med Studieförbundet Västerbotten. Regionsombuden Håkan Nilsson och Ida Stenberg samlade alla som anmält sig till träffen i Långviken strax utanför Skellefteå. Dagen inleddes med sol men det fanns varningar om åska och regn från mitt på dagen. Tur som var så blev det varken åska eller regn utan dagen bjöd på både värme och sol hela dagen!

Efter att deltagarna hälsats välkomna bjöd Bretonklubben alla deltagare på ett välkommet förmiddagsfika. Sedan tog aktiviteterna vid. På förmiddagen blev det lydnadsträning, träning med sprättburar och ringträning. Sedan blev det ett välbehövligt avbrott för lunch. Såväl hundar, förare och ledare behövde ju fylla på energiförråden! Efter lunchpausen fortsatte aktiviteterna. Då följdes deltagarna åt till ett intilliggande område där lerduveskytte, apportträning och släpspår tog vid.

Dagens övningar och samvaro kändes mycket lyckade och deltagarna uttryckte förnöjsamhet över arrangemanget. Det blev ett 25-tal personer med sina fina hundar som kom till regionträffen och de hade inte dragit sig för att åka långväga till dagens träff! Det kom deltagare från såväl Norrbotten som olika delar av Västerbotten och det kändes verkligen roligt att så många sökte sig till vår regionträff!

Vi tackar Mikael och Lena Boholm från Jaktgården Långviken samt ett antal ytterligare personer för deras fina medhjälp till vårt arrangemang.

// Karin

Fiskonfjällets kennel

Text o foto: Stefan o Maria Hörnlund

Vi heter Stefan och Maria Hörnlund och bor i Vilhelmina. Mycket tid ägnar vi i vår stuga i Lövberg. Vår resa med rasen Breton började med Almkullens Akira som vi hämtade för 11 år sedan hos Peter och Johanna i Vänersborg.

När vi skaffat hund så var vår ambition att meritera henne så högt som möjligt för att sedan kunna ta valpar på henne. Nu började en ny resa i vårt liv, vi skulle gå på jaktprov, ingenting som vi gjort förut. Sagt och gjort vi hade en plan så nu började träningen. Vi förstod snabbt att Akira är en hund som vill göra husse och matte till lags, ingen man behövde höja rösten till och bli irriterad på. Nu tänker ni, kan det verkligen vara så men så är det, hon är en väldigt lättlärd och följsam hund. Den första fågelsituationen som vi hade med Akira fick vi bara några veckor efter att vi hämtat henne. Vi var ute på vår promenad efter en grusväg när vi ser att hon har något intressant i nosen, hon nosar ivrigt men släpper det och vi går vidare. När vi är på väg tillbaka så stannar hon på samma ställe och nosar ivrigt men nu hoppar hon över diket och där stannar hon. Hon står alldeles stilla och stirrar på husse som att hon säger: Husse kan du följa med mig in och kolla. Stefan hoppar över diket och följer med Akira in i skogen och där satt det en fin tjäderkull. Man ska lita på sin hund!!

Stefan och Almkullens Akira

David Fjällström som är en god vän till oss fick förtroendet att jaga med Akira under veckorna då Stefan jobbade borta i Norge. David förde Akira på hennes första jaktprov, Vårprovet i Klimpfjäll. Där fick de med sig ett 1:a pris i UKL och ett 2:a pris i UKL. David har under åren fått låna våra hundar för jakt och det tackar vi honom stort för!

Akiras resa har gått som på räls, hon har tagit priser både på skog och fjäll och på vårprovet 2016 blev hon Svenskt Jaktchampion vid 5 års ålder.

Almkullens Akira, Fiskonfjällets Tua och Zita

Jaktproven är en viktig del i vår träning med hundarna, det ser vi som en morot. Vi vill att samtliga moment ska fungera. De flesta stående fågelhundar står för fågel, de fyller sitt syfte och man kan skjuta fågel över dom, men vi vill att alla moment ska fungera - söket, ståendet, resning, lugn i flog & skott och apporten. Resan dit är ju inte alltid lätt, man sliter sitt hår många gånger, Stefan fler gånger än jag och det syns ju 😊

Hårslitandet började väl kanske 2017 när vi behöll en valp efter Akira, Fiskonfjällets Zita. Efter att ha haft Akira som varit en liten ängel och inte bitit sönder en enda pryl till en som går bananas på tex vardagsrumssoffa, skor, kuddar mm, ja allt man kan egentligen tänka sig. Till slut tyckte husse att nu fick det vara nog, nu skulle det bli en annons på Blocket - "Hund bytes mot skottkärra". Vilken tur att det finns en fru i huset som kan säga stopp och få husse på bättre tankar. Efter att hennes huliganfasoner gått över började hennes resa.

Hon gick sitt först prov när hon var 14 månader. Det var på fält i Falköping och hon fick med sig ett 2:a pris UKL. Hennes resa har efter det gått som tåget, så innan 4 års ålder blev hon Svensk Jaktchampion 2021. Hurra!

Under tiden med Zita så parade vi Akira en sista gång 2019 och en liten tik fick stanna kvar hos oss, Fiskonfjällets Tua. Den här hunden fick ingen blocketannons men ett nytt namn av husse, "Fiskonfjällets Kokobahia". Hon var lite vimsig som valp. Nu är Tua en följsam hund med mycket driv i som man för med små medel. En go och glad hund som bara älskar att bli kliad och när klockan är 18, ja då är det godnatt.

Maria och Fiskonfjällets Tua

Under en tid har Stefan haft funderingar på att utbilda sig till domare, och nu har han tagit tjuren vid hornen och börjat. Men vem ska nu föra hundarna på prov???? Stefan har tjatat ganska länge på att jag ska försöka föra dem men jag har alltid sagt nej. Men i höst var det bara att försöka. Så hem efter jobbet och ut och träna i markerna för att Tua och jag ska träna in oss med varandra. Mitt första prov blev ett 2 dagars prov i Gräftåvallen där hon fick bra kritik men kom ej för fågel, där tändes gnistan och jag blev taggad. Nästa prov var i Klimpfjäll där anmälde jag mig fredag och söndag. Vi börjar med fredag, vilket blev en kort dag för oss, efter 7 min var det tack och hej. Jag hade en godkänd fågeltagning utan res, det som var kvar att göra var kastapporten. Allt gick bra, hon var lugn under kast och skott, hon fick apportkommando, sen flög f..n i henne!!!! Hon sprang fram till ripan, greppade ripan och halvvägs in, la ner den på marken och började flå den. Domaren skriker - MARIA, Tua håller på att slita ripan i stycken.

Jag skriker- NEJ APPORT, hon tar upp ripan och kommer med den. Ripan levererades ej i det skick hon fann den i 😊, så jag fick lyfta på kepsen och säga Tack och Hej. Eftersom jag inte anmält mig till prov på lördagen så kanske ni kan gissa vad jag och Tua ägnade den dagen åt, apport, apport och apport. Söndag morgon och det är dags för en ny provdag med nya möjligheter. Tua jobbade på fantastiskt bra under hela dagen och fick till slut lön för mödan. En godkänd fågeltagning med res, lugn i flog och skott, kvar att göra en kastapport..... Träningen lönade sig och det blev ett 1.a pris ÖKL 😊 Hurra!

Höstprovet i Klimpfjäll bjöd på strålande väder och gott om fågel. Det är så roligt att få träffa nya och gamla bretonvänner. I år var det startande från alla våra grannländer Danmark, Finland och Norge och Klimpfjäll var arrangörer för Breton-SM. Lördag var det Stefan och Zitas tur att gå prov - Breton-SM!

På morgonen när Stefan vaknade var det ingen taggad Zita han mötte, hon ville ha en kojdag. Han tog fram jaktkläderna och ryggsäcken, ingen reaktion, han plockade fram jakttäcket, fortfarande ingen reaktion, inte ens en svansviftning. Klockan 8:00 var det samling på Klimpfjällsgården för upp-rop innan Ulf Ekbäck fraktade alla med båt över spegeldammen. Nu började vandringen upp mot Autjoklimpen där SM ska hållas, det var strålande sol men lite vind. Sista biten upp så tände Zita till, nu var det som hon förstod allvaret och det blev sträckt koppel hela vägen upp.

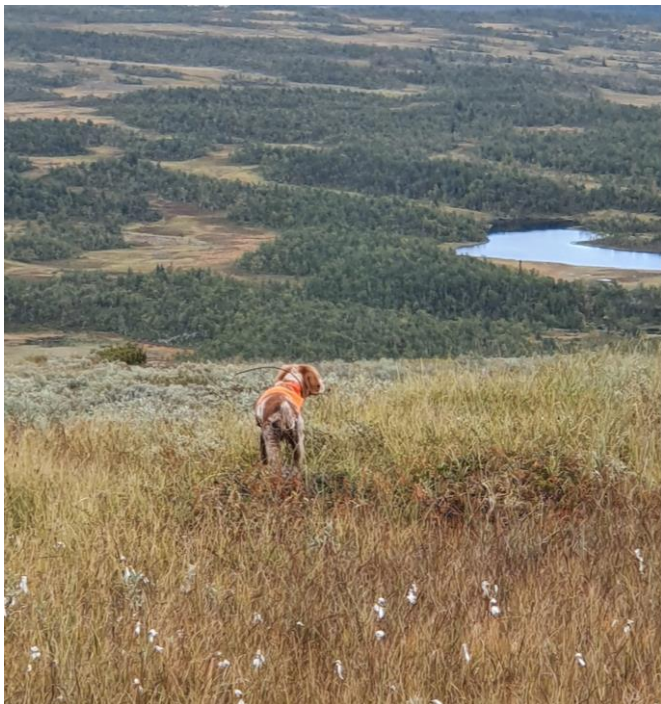
1:a släpp och Zita söker bra, när första omgången är avklarad, Zita rang 2:a

2:a släpp och Zita söker bra med härlig energi. Zita går rakt fram mot en fjällsluttning där jag ser att hon blir kvar, ser svanstippen röras lite på henne som att här, här är det hett. Nu är det bråttom så jag börjar spring emot henne, när jag närmar mig går hon upp i stramt stånd. Upp med handen, jag anmäler stånd. Skytten placeras ut och domaren ger ok att resa. Zita reser 5 steg och vinklar om. Fattar nytt stånd. Ny resning, upp kommer en ripa som fälls. Zita komplett lugn i flog och skott. Godkänd apport. När andra omgången är avklarad, Zita rang 1:a

3:e släpp och Zita söker bra med härlig energi. Zita ligger på höger kant i sök och upp kommer en fågel från vänsterkant. Jag ser ripan flyga i riktning mot Zita så jag kommenderar stopp. Zita blir kvar på platsen. Jag och domaren går fram mot Zita och hittar henne i stånd.

Skytt placeras ut, resningsorder, hon reser djärvt och precis, upp kommer en ripa.

Skytten fäller fågel. Zita komplett lugn i flog och skott. Avslutas med en godkänd apport. 2 min kvar på släpptiden i 3:e släpp då viker Zita vänster mot en sluttning som ser ut att vara platsen för alla ripor på Autjon. Då känner jag hur pulsen går upp för jag vet ju hur hon ligger till resultatmässigt. När jag går i riktning mot Zita passerar jag domaren som frågar - Stefan är du torr i munnen?? 😊 Jag svarade- Det kan du ge dig f..n på. Det kändes som en öken i munnen på mig. Zita går in i en risbuske upp kommer en fågel, jag ropar - Stanna.....det blir stilla och lugnt.

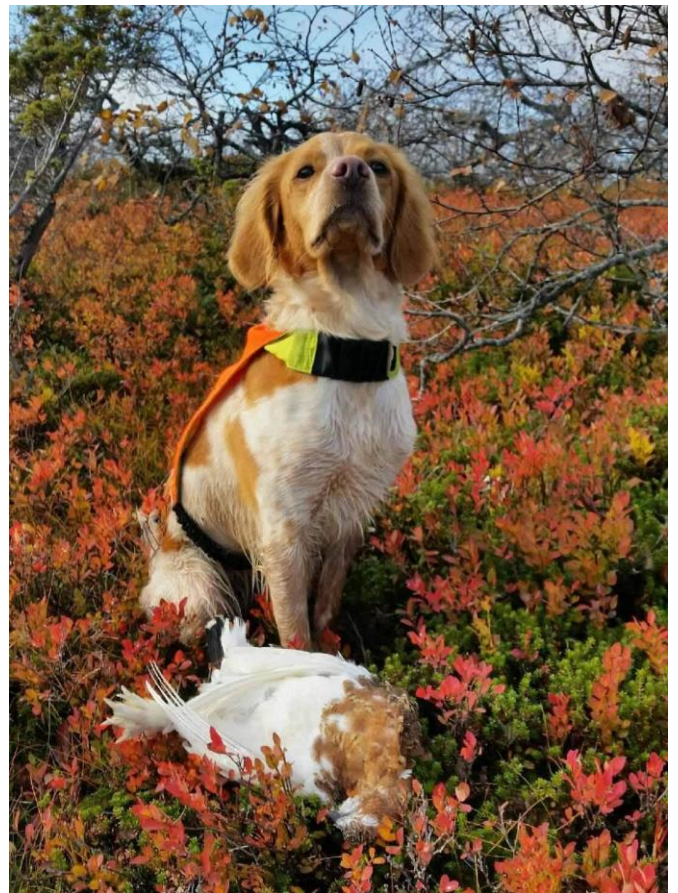

Fiskonfjällets Zita

Domaren undrar om Zita står och jag svarar: Vi går fram och tittar. Vi går fram tillsammans och hittar Zita i stånd. Kommenderar resning, upp kommer en ripa. Lugn i flog och skott. Skytten skjuter i luften. Vi får order att fortsätta släppa. Zita fortfarande kvar i skafferiet. Mitt hjärta är på väg ut genom kläderna, men så äntligen så får vi kopplingsorder. Min visslings-inkallning på Zita gjorde nog att det rullade stenar nerför Autjoklimpen. Vi samlas och efter den sista rangeringen så är det Zita som blir vinnare av SM 2022. Hurra!!

Vi går upp med 13 st hundar, alla har kvaliteterna för att kunna vinna Fjäll-SM så med tanke på dagens startfält, som var med så kan jag med all rätt känna mig stolt över Zitas och min vinst idag!!

Vi vill tacka Peter och Johanna på Almkullens kennel för att vi fick köpa Akira från er. Utan henne hade vi aldrig haft det vi har nu.

Fiskonfjällets Zita

Tua, Maria, Stefan, Akira och Zita

Stefan o Maria, Fiskonfjällets kennel

Gräftåvallen höstprov 2022

Text: Lasse Rådman

Foto: Maria Hörnlund

Som vanligt inleddes höstens provsäsong i Gräftåvallen den 20-21 augusti med två partier dagligen. Eftersom vi fortfarande är i coronatider visade det sig att en domare som var tänkt att döma båda dagarna hade fått corona.

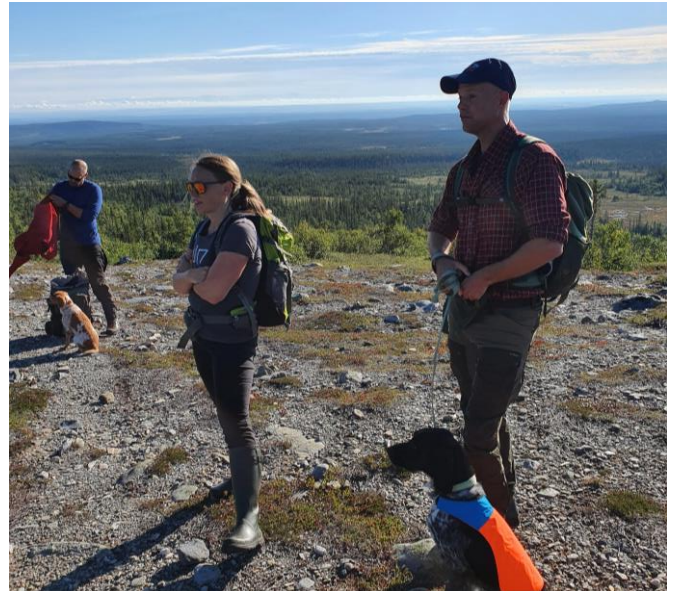
Det löste sig genom att en av söndagens domare dömde på lördag och att Stig Ericsson:s familj avstod från att starta hund på söndag så att Stig kunde döma på söndag. Stort tack för detta.

Vid uppropet på lördagsmorgonen regnade det. Trots vädret gav sig de tappra provdeltagarna och domarna ut. Även om vädret var emot så resulterade dagen i 3 priser.

På lördag kväll var det traditionsenlig middag på Fjällgården med utdelning av priser och diplom.

På söndagen blev betydligt bättre väder utan regn vilket underlättade för deltagarna och domarna som ju ska notera hur hundarna gått under dagen. Söndagens prov resulterade även det till 3 priser.

// Lasse Rådman
provledare

Nostalgi

Text o foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Kommer på mig själv med att sitta i egna tankar och stirra in i den varmt flammande kaffeelden. Jag mår jättebra. Befinner mig i en väldigt välbekant miljö men ändå i en något ovanlig situation. Vi, mina två pojkar och fyra av deras barn, mina barnbarn, och jag är ute på fisketur.

Vi befinner oss i Håmojåkksbäcken mellan Gällivare och Kiruna. Bäckens rinner i en ovanligt vacker men ogästvänlig natur. Den drar fram i en kanjon med höga klippor och branta stup. Där bäcken tar sig fram i en lite lugnare takt flyter den ut i olika stora höljor, ofta kantade av nästan ogenomträngligt bäckris. Här fiskade jag som barn tillsammans med min far, ofta fastbunden i något litet träd för att inte falla ner i bäcken från något stup. Här lärde jag mina barn var de största laxöringarna stod. En bäck där man kunde fylla vinterbehovet av öring på ett dygn.

Hade inte varit i bäcken på säkert femton år, när Anders, äldsta sonen ringer och föreslår en resa till just Håmojåkksbäcken. Jag nekar inledningsvis energiskt, ingenting för en man i min ålder att klättra omkring på höga klippor, förrädiskt lösa stenar och svindlande stup. Det är inte så brorsan Peter, och jag hade tänkt oss det hela meddelar Anders. Vi vill att du hänger med till storhöljan och långhöljan, där går det ju att komma åt bäcken ganska enkelt, bra fiske också. Vi vill att du lär ut till våra barn det du en gång lärde oss, hur man tar sig fram till de bästa ståndplatserna och knepen för att få de största öringarna att nappa. Hur skulle jag kunna säga nej till en sådan inbjudan?

Här sitter jag nu och stirrar in i en flammande eld och bara njuter av stunden. Nostalgiska minnen bara rusar genom huvudet på mig, olika naturupplevelser med hustru, barn och barnbarn. Det som dominerar tankarna är oftast upplevelser om jakt både med och utan hundar. Jag tänkte att Ni skulle få ta del av några upplevelser kopplade till just jaktsituationer.

En av de första gångerna hustru Eva och jag var ute i jaktskogen gick vi utan hund. Min irländska setter som var min jaktkamrat på den tiden hade skadat sig. Vi färdades i riktigt fin gammelskog mest dominerande av granar. Plötsligt går det med ett brak loss en stor tjädertupp från under en gran och på ganska nära håll. Ingen möjlighet till skott genom granen inser jag blixtnabbt. När jag vänder mig om mot Eva finns hon inte där. Jag ser henne efter ett tag liggande platt på marken. Med ett litet förläget leende meddelar Eva att jag ligger här för att du skall kunna skjuta fritt. Underbara lojala kvinna konstaterar jag lycklig.

Yngsta dottern Stina var kanske i sex-sju års åldern när hon skulle följa med mig på harjakt. Det hade fallit cirka tre centimeter nysnö, perfekt för att spåra och ringa in en hare. Stina skulle absolut bära sin egen packning, en liten ryggsäck innehållande en termos med varm choklad en ostmacka och några kanelbullar. För att inte slösa på krafterna beslutade vi att lämna matsäcken i en liten rast koja som jag har i området för att återvända när det blev dags för fikapaus. Ganska snart hittade vi ett harspår som vi följde. Vi hittade också harens traj och avhopp och började att ringa in den. Vi ringade till bara tre granar återstår och ännu inget spår ut ur ringen. Då berättar jag för Stina att haren ligger under någon av de tre granarna, så nu går pappa in mot den och när den hoppar upp så skjuter vi den. Pappa, säger plötsligt Stina, jag är jättesugen på choklad och bullar. Förvånad tittar jag på min dotter och frågar, just nu? Hon nicka ivrigt och konstaterar, just nu. Skall vi inte skjuta haren först blir min fråga. Nej, jag är jättesugen på choklad nu blir svaret. Bara att återvända till rast kojans, fika och sedan återvända till platsen för haren, den är då försvunnen. Stina äter gärna vilt i dag men hon vill inte följa med på jakterna.

En upplevelse med pojkarna i fokus är när de själva fick jaga med min första bretonhund Tarras.

Tarras tyckte inte om att åka bil, han blev nämligen riktigt åksjuk. Jag upptäckte att det ändå gick bättre för honom om han fick sitta i baksätet, fastspänd med säkerhetsbältet. I den aktuella situationen hade pojkarna jagat med honom och skulle hem till jaktkojan på Rovavaara. I bilen fanns också Elin, Peters blivande fru. Innan gänget nådde fram till bilen passerade de ett mindre nytt hygge där en rastkur stod uppställd. Tarras nosade som vanligt fram i terrängen och sökte spår och fågel. Pojkarna kallade in honom och satte honom tillsammans med Elin i baksätet. Nästan omedelbart klagade Elin och sade att, jag kan inte sitta här Tarras luktar illa. Hunden ville helt naturligt luta sig mot Elin när bilen startade. Han började också att flåsa henne i ansiktet. Han har ju ätit skit, skrek Elin rakt ut, stanna bilen. Hunden ville ju bara ha lite stöd och tröst av den blivande lillmatten även om han hade råkat sätta i sig avföringen från någon skogsarbetare. Färden blev kort, ner till närmaste bäck och försöka tvätta av Tarras i kallvatten, gick väl sådär. I dag har Peter och Elin varit gifta i många år, de har också fem barn så Elins upplevelse kan ju inte ha varit allt för avskräckande.

Det finns mycket att berätta om mina hundar och om Tarras när han utbildade mina pojkare till jägare. En av de bättre är när pojkarna gav mig en canibeep i present. Jag blev mycket glad och rörd över deras omtanke. Jaktkompisarna uppe på Rovavaara skrattade dock hjärtligt åt mig när jag berättade om den fina presenten. Vet du inte varför du får en canibeep av dem? Dina grabbar har sökt hunden i timmar när han står, så gåvan är egentligen till dem själva. Tarras står ju till han svälter ihjäl och rapporterar inte. Grabbarna dina har långt ifrån samma koll som du har på var hunden är.

Kanske har ni hört delar av det jag nu berättat tidigare, men detta är en del av de minnen som dök upp där vid kaffeelden.

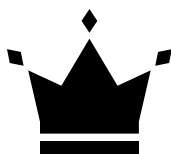
Skitjakt på Er go vänner.
Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson

Viltspårschampionat

Text o foto: Bibi Staaf

Smedgattu Chasseur har startat på tre viltspårprov och tagit första pris på samtliga med bravur och har således tilldelats ett Svenskt Viltspårschampionat.

Smedgattu Chasseur tjänstgör även som eftersöks-hund vid viltolyckor inom Nationella Viltolycksrådets (NRV) verksamhet.

SBnK's Jaktprov hösten 2022

Datum	Ort	Typ	Antal dagar	Parti	Max start	Provledare/ansvarig	Domare
8-9/10	Falköping	Fält	2	1	14	Eva Olausson	Lennart Berglund, Peter Nilsson
29-30/10	Långtora	Fält	2	2	12	Isabelle Bergqvist/ Karl Berglund	Lennart Berglund, Vakant

Med reservation för ev. ändringar

Alla SKF's jaktprov är öppna för oss med Bretoner.

Datum för SKF-proven finns på <http://www.skf-specialklubb.se/kalendarium>

OBS ! Vill du ha ditt BretonBlad i mailen?

Bretonbladet har hittills skickats som papperstidning till samtliga fullbetalande medlemmar. I den tidigare utsända enkäten har en del av klubbens medlemmar uttryckt att man vill få BretonBladet digitalt. Och naturligtvis vill vi tillgodose era önskemål.

Ni som i fortsättningen vill ha Bladet digitalt meddela ert önskemål till

Bretonbladet@breton.se eller meddela medlem@skk.se och ange att ni vill ha BretonBladet i mailen.

Ni som väljer digital variant måste vara extra noga med att vi har rätt mailadress till er.

// Redaktören

Regler för regionsbidrag

Har du bra idéer vad din region ska göra för aktiviteter? Nu är det lättare att få regionsbidrag! Bretonklubben har under flera år gett bidrag till regionsaktiviteter. Regionsombuden har tidigare varit tvungna att ansöka om att få bidrag.

För att stärka regionerna har Bretonklubbens styrelsen beslutat att ett årligt fast regionsbidrag ska införas.

- Regionerna har rätt till att få 6 000 kr/region och år, utan ansökan
- Max 300 kr/medlem och aktivitet får nyttjas
- Om ytterligare bidrag önskas, kan regionerna ansöka om mer bidrag.

Det fasta regionbidraget får användas till:

- Lunch & fika i samband med regionsaktivitet
- Föredragshållare
- Instruktor under dressyrkurs
- Avgift för fågelträning
- Lerduveskytte

Ett krav för att få bidrag, är att aktiviteten ska vara öppen för alla i Bretonklubben.

Om du har bra idéer på vad din region ska göra för aktiviteter, kontakta ditt regionombud! Kontaktuppgifter hittar du på <https://breton.se/regionombud/presentation/>

Betalningsrutiner

OBS! Läs våra rutiner för ev. återbud, <https://breton.se/aterbud/>. Debitering av 25 % eller 100 % kommer alltid ske.

Kommer Bretonklubbens mail i din Skräppost?

Om Bretonklubbens fakturor eller andra mail kommer i din skräppost, beror det på att de är skickade från mail-motorer och ditt mail-program tror då att mail:en är skräppost.

Du kan själv enkelt se till, så att mail:en i fortsättningen kommer i din vanliga inkorg istället.

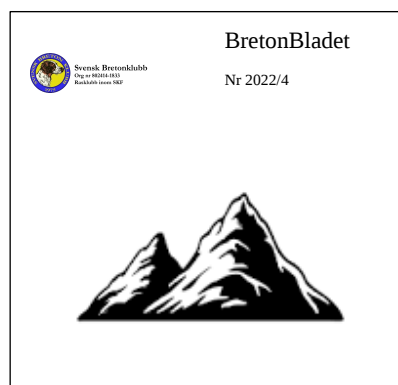
Bidrag till BretonBladet och klubbens hemsida/fb-sida.

Skicka in ditt bidrag till bretonbladet@breton.se eller webmaster@breton.se

Texten skickas helst i word och bilderna separat. Tänk på att bilder som ska tryckas i Bladet behöver vara högupplösta. De kan komma att beskäras. För bilder till hemsida eller andra digitala medier krävs inte lika mycket. Kom ihåg att skriva vilka som är på bilden och vem som tagit fotot.

Kommande stoppdatum för att få med artiklar i Bladet är:
2022-12-05

Inga bidrag är för små eller för stora. Hittills har inga bidrag blivit nekade publicering så fatta pennan/datorn och skicka oss dina tankar och erfarenheter. Har du "bara" en vacker, dråplig eller allmänt kul bild, skicka den med en förklaring på ett par rader så vi andra också kan dela glädjen.

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Birgitta Rådman
Kallsta 155
836 92 LIT

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala
Fågelhundar

E-post: info@breton.se

E-post: bretonbladet@breton.se

E-post: webmaster@breton.se

E-post: medlemsansvarig@breton.se

E-post: sekreterare@breton.se

E-post: kassor@breton.se

E-post: jaktprov@breton.se

Medlemsavgift 2022

Huvudmedlem: 385:-

Familjemedlem: 100:-

Vill du bli medlem eller har nya kontaktuppgifter, gå in på klubbens hemsida för registrering/ändring.

Medlemsansvarig kan också bistå vid behov.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Som medlem får du bland annat BretonBladet fyra gånger per år.

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Stort Tack till våra sponsorer.

BOZITA ROBUR
SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

— SKAPAR —
VINNARE

I Vårgårda tillverkas Bozita Robur – ett vete- och spannmålsfritt superpremiumfoder med en stor andel färskt kött. Råvarorna är av högsta kvalitet och det breda sortimentet innefattar allt från valp till senior och från låg aktivitetsnivå till de allra mest krävande ansträngningar.

VETE- OCH SPANNMÅLSFRITT
HÖGKVALITET PROTEIN
STÄRKER HÄLSAN

